

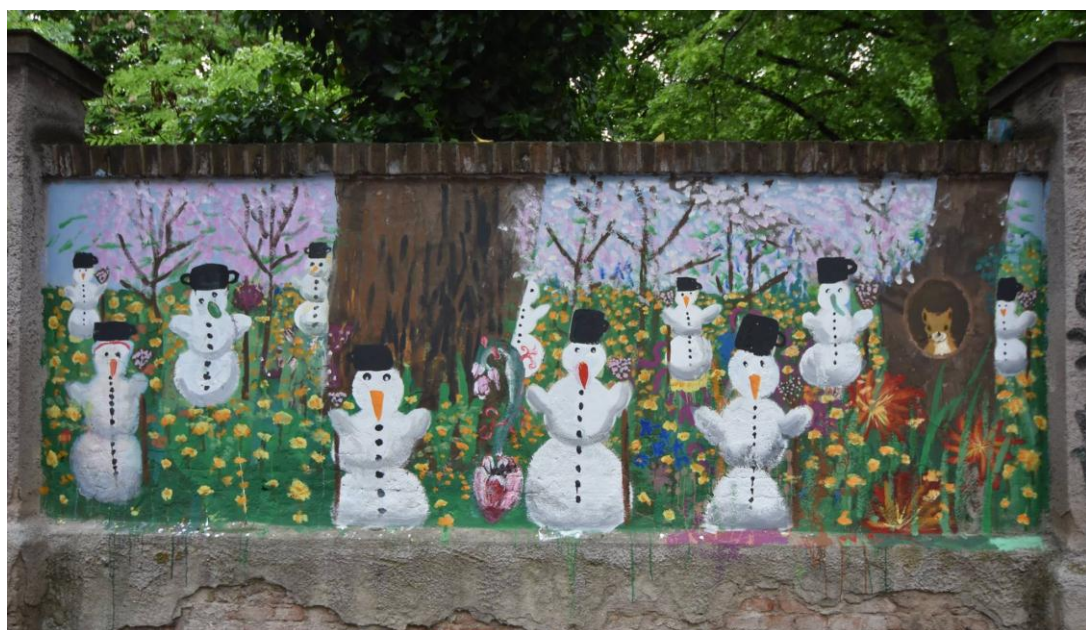

Ukaž svůj talent!

*Základní umělecká škola Jaroslava Kvapila Brno,
příspěvková organizace
třída Kpt. Jaroše 1939/24, Brno*

Školní časopis

2016/2017

Houslový seminář prof. Františka Novotného

„S pedagogy „Kvapilky“, jejich žáky a rodiči se setkávám moc rád. I proto, že jsem se školou spojen mnohaletou houslistickou i osobní vazbou, mne velmi těší, jakou péči, pozornost a pozitivní energii věnují učitelé svým svěřencům. Ať už některé žáky v budoucnu čeká profesionální hudební dráha, nebo se stanou vnímavými a poučenými milovníky umění, k času na „Kvapilce“ se díky učitelským osobnostem budou nepochybně vracet jako k době radostné a trvale obohacující. Také to máme na paměti v rámci našich houslových seminářů. Tato odborně inspirativní setkávání (s akcentem na metodická specifika) vždy probíhají v příjemné a pozitivní atmosféře. Ze zpětných vazeb – od zkušených a úspěšných učitelů, i od těch nových, nadějných – mám opravdu radost.“

František Novotný – houslový virtuóz a profesor JAMU

Houslového semináře, který proběhl na ZUŠ Jaroslava Kvapila 20. října, jsem se zúčastnila velice ráda. Seminář, který vedl pan profesor František Novotný, byl pro mne velmi přínosný. Obohatil mne o nové poznatky nejen z hlediska samotné práce na technickém zvládnutí hry, ale také z hlediska individuálního psychologického přístupu k žákovi. Bylo radostí poslouchat hru velice šikovné houslistky Nikolý Čeperové (ze třídy paní učitelky Livie Zbavitelové), která velmi rychle reagovala na podněty pana profesora, a tak byl pokrok ihned znatelný. Jsem vděčná, že mám možnost takového semináře navštěvovat, protože jsou důležité pro můj pedagogický růst.

Marie Hujerová – učitelka hry na housle

Chtěla jsem hrát na saxofon ...

Chtěla jsem hrát na saxofon, ale můj strýc si ze mě dělal legraci: "To je moc obyčejné, hraj raději na dudy." Proč ne, řekla jsem si. Od té doby se na ně učím tady ve škole u pana učitele Trkana a je to vážně super. Kromě toho sem chodím i na zpěv, hraji na flétnu, maluji a tančím bulharské tance. Učím se na ZŠ Jana Babáka, kde zpívám ve sboru.

Anička Broučková 10 let.

Jmenuji se Lucka a je mi 14 let ...

kromě hraní na příčnou flétnu taky plavu. Chodím na Sportovní gymnázium Ludvíka Daňka v Brně. Plavu jak v bazéně, tak i dálkové plavání venku (rybník, přehrada). I když plavecké tréninky mám 8krát týdně (plus taky přípravu na suchu), navštěvuji ZUŠ J. Kvapila, hru na flétnu. Baví mě jak sólové hraní, tak komorní hra. V plavání jsem více mistryně České republiky a členka české reprezentace mladších juniorů. O víkendu mívám závody, jak v Česku, tak i v zahraničí. Naposledy to byly závody na Kypru a v Maďarsku.

Lucie Zubalíková

„Ta škola mi dává možnost, jak využít svůj volný čas.“

Tato slova jsem kdysi řekl. Ale dnes je situace trochu jiná. To jsem ještě hrál na flétnu a o svojí budoucnosti jsem nijak zvlášť nepřemýšlel. Jednoho krásného dne se mi po několika letech hraní na tento dechový nástroj dostal do rukou klarinet. Už jenom svým vzhledem si získal moje sympatie. A tak jsem hrál a hrál a opravdu mě to bavilo. Rozhodl jsem se, že půjdu klarinet studovat na konzervatoř. Jenže po několika letech se stalo něco, co jsem nečekal.

Ukázalo se, že klarinet není prostě pro mě, jak mi sám lékař sdělil. Těžko jsem se s tak krutým or telem smiřoval a měl sto chutí na hudbu úplně zapomenout. Celý sen se rozplynul. Ani nevím, co jsem byl víc: jestli zdrcen nebo naštvaný, že se nemohu věnovat tomu, co mě skutečně baví. Ale naštěstí jsem neztratil hlavu úplně a našel si nový nástroj, který mě baví stejně tak jako kdysi klarinet. A možná i víc. Je totiž zvučný, majestátný, skvěle vypadá a myslím si, že se i ke mně perfektně hodí. Mám ho prostě rád. A už bych ho za žádný jiný nevyměnil. Můj sen zůstal stejný. Chci studovat na konzervatoři. Jako kontrabasista.

Adam Šedivý

Mezinárodní pěvecké kurzy v Číně

Na konci minulého školního roku se naše mladá kolegyně – paní učitelka Zdislava Bočková velmi úspěšně probojovala na mezinárodní soutěži operních pěvců v Berlíně na přední pozici a získala možnost vyjet do Číny, kde ji čekaly mezinárodní pěvecké kurzy.

Pro nás mnohé je tato vzdálená země zcela neznámá a tak bychom rádi věděli, která místa jsi, Lado, navštívila, jaké byly kurzy, kdo Tě vyučoval a co Ti tato mezinárodní zkušenost dala?

Název programu byl iSING festival mladých talentů. Kurzy v Číně probíhaly šest týdnů, od začátku července do půlky srpna. Bylo nás tam necelých čtyřicet, přibližně polovina čínských umělců a druhá polovina zpěváků ze všech koutů světa, především z Ameriky, přičemž já patřila k těm nejmladším. Měli jsme program každý den a byl velmi různorodý. Denně probíhala výuka mandarínštiny, což patřilo k nejnáročnějším bodům programu, ale ukázalo se jako velmi užitečné, neboť v této zemi není samozřejmostí domluvit se anglicky, je to spíše výjimečné. Do programu patřily každodenní hodiny zpěvu, buď italských nebo čínských árií, ansámbľů z oper nebo duetů se světovými nebo čínskými lektory. Je velmi těžké zpívat v mandarínštině jak z hlediska výslovnosti, tak rezonance. Pro mnohé účastníky včetně mě to byl velký oříšek. Dále jsme měli hodiny choreografie, korepetice a dokonce jógu, kterou jsem zde měla možnost vyzkoušet poprvé v životě. Tohle vše se odehrávalo ve městě Suzhou v krásném uměleckém centru přímo u jezera. Po nějakém čase byl vždy uskutečněn velký koncert, dva se konaly s orchestrem a jeden s klavírem. Čínské publikum je velmi tiché a moc se neprojevuje, což byl velký nezvyk oproti evropskému publiku. Jak jsem se později dozvěděla, není tomu tak proto, že by se jim koncert nelíbil, ale plyne to z přirozené národy národa. Navštívila jsem také další města, jako je třeba Šanghaj, Nanjing nebo Peking. Programu se účastnili velmi milí lidé a společně jsme trávili volný čas, kterého sice v nabitém programu nebylo mnoho, ale společně jsme navštívili třeba známé Čínské zahrady, velkou zeď, chodili jsme na večere a na procházky po městech. Čínská kultura je velmi rozdílná od té naší a já jsem velmi ráda, že jsem ji mohla aspoň trochu poznat a získat zde nové umělecké zkušenosti.

Ještě taková moje myšlenka na závěr, několikrát se mi zde přihodilo, že po tom, co někteří zjistili, že jsem z České republiky, přišli za mnou a říkali mi: „Vy máte toho Janáčka a Dvořáka, to je tak nádherná a niterná hudba, pomůžeš mi s Rusalkou, prosím?“ Hudba zkrátka spojuje lidi, a já jsem moc hrdá, že již od útlého věku žáci naší školy hrají a zpívají naše národní hudební poklady, které obdivují lidé všude na světě.

Lado, děkuji Ti za zodpovězené otázky a blahopřeji k úspěchu!

Naší milé kolegyně se ptala Lenka Hrušková.

Dostali jsme dárek – nový klavír do třídy

S klavíry je to jako s lidmi... Klavír stárne s člověkem se vším, co k tomu patří. Nejdříve nezkušené mládí, které je třeba kultivovat, pak dospělost, kdy člověku i nástroji narůstají křídla. Pokud letí správným směrem, nastává doba sklizně zralé úrody. Když se síly vyčerpají, je čas k odpočinku ...

Loučení se starým klavírem ve třídě u paní učitelky Czajkowské bylo velmi těžké. Vždyť jsme u něho každý z nás trávil začátky svého učení se hrát na klavír. Ale už nás moc neposlouchal, jako by byl nahluchlý. Se starým klavírem jsou odvezeny i naše radosti a trápení, které jsme s ním zažívali. Do třídy nám dovezli úplně nový nástroj. Představovali jsme si krásný, elegantní, nablyštěný a dobře znějící klavír, zkrátka zázrak zn. Yamaha. Nástroj, který jsme dostali do naší třídy je opravdu krásný a elegantní, ale bude ještě nějakou dobu trvat, než ho přemluvíme, aby se nám rozezpíval pod prsty. A tak jsem ráda, že zase máme starosti i radosti, protože kdyby klavír udělal práci za nás, nebylo by to ono.

Děkujeme moc ZUŠce, že nám pořídila klavír, u kterého můžeme dělat to, co nás baví a spojuje – hudba.

Za celou klavírní třídu: Veronika Syrková

Já jen dodám, že i klavír má „duši a city“. Když k němu nejste ohleduplní a zacházíte s ním jen jako s neživým materiálem, zůstane právě tím pouhým neživým „klapkobřinkostrojem“. Mezi klavíristou a nástrojem musí neustále proudit živý emoční dialog, který i z těch nejmenších klavíristů dělá velké umělce.

Děkujeme vedení ZUŠ za pochopení, se kterým řešilo pozdní důchodový věk našeho starého přítele – klavíru a slibujeme, že o nového přítele budeme pečovat se stejnou láskou a ohleduplností.

Monika Czajkowská

Vojtěch Ocelka – laureát mezinárodní klavírní soutěže Amadeus 2016

Vojta je docela obyčejný milý a ještě malý kluk se zahleděným pohledem a plachým úsměvem. Tedy „obyčejný“ v tom smyslu, že ze sebe nic nedělá. Je skromný, zdvořilý, pracovitý a nadšený vším novým. Tak ho asi potkáváme všichni ve škole na schodech. Má neobyčejného tatínka, který ho nejen věrně doprovází, ale navíc ochotně a nezištně natáčí nejen Vojtova vystoupení, ale i vystoupení dalších dětí. Má neobyčejnou paní učitelku – Jelenu Kapitulu, která nikdy nepočítá čas se svými žáky a věnuje se jim s maximální intenzitou. Ten malý, milý kluk vůbec není obyčejný!

A nedávno to potvrdil:

V únoru se mě zeptala paní učitelka Kapitula, jestli chci jít na soutěž Amadeus s Mozartovou Fantazií d moll. Souhlasil jsem. Po prázdninách jsem s paní učitelkou začal skladbu cvičit častěji. Před soutěží jsem skladbu hrál ještě na žákovském večírku, na konzervatoři a na zvláštním před-soutěžním večírku.

Ve čtvrtek 13. října jsem nešel do školy, abych se pořádně vyspal a začal se připravovat na odpolední soutěž. V mé kategorii bylo 13 dětí (6 z Česka a 7 ze zahraničí). Soutěž se konala v Besedním domě, kde jsme se mohli rozcvičit v několika cvičebnách a v určeném čase i na soutěžním klavíru Steinway. Pak jsem musel dlouho čekat, než jsem šel hrát před porotu. Hrál se mi dobře.

Večer bylo vyhlášení výsledků. Předseda poroty pan profesor Ivan Klánský postupně oznamoval výsledky. Měl jsem velkou radost, protože mé jméno přečetl až u první ceny. V sobotu, před koncertem laureátů, bylo slavnostní předávání cen. „V sále bylo hodně lidí, přišla se podívat i paní ředitelka. Kromě první ceny jsem dostal ještě cenu za nejlepšího brněnského účastníka. Na koncertě se mi hrálo ještě lépe než na soutěži“ říká sám Vojta.

A to jste neviděli ten kouzelný úsměv, s jakým Vojta koukal na svůj diplom při vyhlášení výsledků.

Řeknete si možná – zase soutěž, no a co... Znáš tu větu: „nechceme z něj žádného virtuosa“. Občas i z úst pedagoga vzejde zpochybnění, zda soutěž je tou správnou motivací pro žáka. Jenže děti soutěživé jsou, porovnávají se mezi sebou stejně jako my dospělí. Je to jen otázka pedagogické zkušenosti kombinované se zájmem rodičů, kdy dítě potřebuje to či ono. V každém případě, kdo neumí prohrávat, neměl by soutěžit. Vítězství se slaví, ale jen jeden den. Z prohry se člověk učí celý život.

Monika Czajkowská

Zed' Jaselská

Malovat na zed', jaká to výzva! Kde jsou ty časy tajných představ, že sdělím kdo s kým se miluje anebo nakreslím ten nepřekonatelný znak prasátka nebo ještě jiný znak podstatně odvážnější. Výzva byla přijata a tak jsme se spolu s kolegyní Aničkou Sypěnovou, která vše zorganizovala, a s dnes už kamarádem Lukášem dali do práce. Důležitý byl sponzorský dar Domu barev – barvy.

Zadání bylo pomalovat plochy zdi náměty zahrady s respektováním stromů zahrady za zdí. Na začátku byla dvouměsíční příprava vymýšlení a vybírání. Nápady byly posléze upřesněny do šesti polí zdi, šesti témat: Snídaně v trávě podle Maneta a Breughela, Oběd v Česku podle Lady a Medka, Zahrada jarních sněhuláků, Zahrada Šípkových Růženek, Zahrada ptačí a Zahrada květinová.

Zed' jsme s Aničkou a Lukášem očistili a natřeli penetrací a pak už nastoupili naši žáci a začali realizovat své, naše návrhy. Potvrdilo se, že vždy není důležitý jen výsledek, ale i proces vzniku – užili jsme si příjemná o obohacující dopoledne, kdy se navíc spřátelená palačinkárna Panksy a rodiče Matěje postarali o občerstvení a fandili nám i lidé, kteří šli kolem.

Dílo se podařilo, malby zdi sluší, udělaly nám dobrou reklamu. Ostatně, zajděte se podívat na ulici Jaselskou a dejte si v Panksy na protější straně palačinku. Mají i slané.

Pavla Dvorská

Bc. Eva Znojemská, DiS.art.
Základní umělecká škola Jaroslava Kvapila Brno, příspěvková organizace
tř. Kpt. Jaroše 1939/24
602 00 Brno

V Brně 26. srpna 2016

Vážená paní ředitelko,

dovoľte, abych k příležitosti ukončení studia na ZUŠ Jaroslava Kvapila poděkovala za krásných 14 let, kdy jsem na této škole měla tu čest studovat.

Na ZUŠ Jaroslava Kvapila jsem započala své hudební vzdělání již ve svých 4 letech s touhou umět hrát na klavír. Díky doporučení Mariny Karfusové, která zkušeně zhodnotila moje hudební předpoklady, jsem se začala učit u paní učitelky Jeleny Kapituly, v jejíž třídě jsem zůstala do dnes.

Od prvopočátku jsem byla vedena přísným, avšak citlivým způsobem, díky kterému jsem rychle nabyla prvních radostí z dosažených úspěchů na soutěžích v ČR. Další každodenní cvičení a hodiny strávené u paní učitelky, která nikdy nesnižila své nároky, přinesly úspěch v průběhu následujících let i na mezinárodních zahraničních soutěžích. Důležitou součástí mého vývoje byla také účast v komorní hře se spolužáky pod vedením Břetislava Winklera.

Nasbírané zkušenosti jsem zúročila v roce 2010 při přijímacích zkouškách na Kunst Universität Graz, Rakousko, kde jsem začala paralelně studovat v přípravné třídě u prof. Ludmily Satz. O to intenzivněji jsem měla možnost se rozvíjet a interpretovat stále obtížnější skladby, např. klavírní koncert s orchestrem Filharmonie Brno. V práci jsem pokračovala a v roce 2014 jsem měla samostatný recitál v sále JAMU.

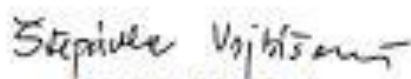
Jako každý student v mém věku jsem přemýšlela, kam po maturitě na gymnáziu tř. Kpt. Jaroše zamířím. Můj vztah k hudbě a klavíru se stal za dlouhé roky tak důležitým, že jsem se rozhodla pro vysokoškolské studium hudby. Úspěšně jsem složila přijímací zkoušky na bakalářský obor Klavír na již zmíněné umělecké universitě v Grazu a na hudební fakulty vysokých škol ve Velké Británii, kde jsem byla přijata do Duhramu, Bristlu a Leedsu, ve kterém budu nakonec studovat obor Music with Enterprise — Hudba a podnikání.

Když se ohlédnu na moji cestu dětstvím a dospíváním, největší prioritou pro mě byla vždy hudba. Naučila jsem se skrze ni nejenom samotné hrani na klavír, ale i disciplíně, tvrdé práci, veřejnému vystupování a empatii. Nebylo to však vždy jednoduché, stálo za ním hodně času, chyb, obětování, dřiny a slz, které bych bez paní učitelky Jeleny Kapituly a Mariny Karfusové nikdy sama nemohla zvládnout.

Proto velmi děkuji celému učitelskému sboru ZUŠ Jaroslava Kvapila, zejména kromě výše jmenovaných Inně Aslamas, Lívii Zbavitelové, Daně Hellerové a Jiřimu Rohelovi.

Budu na čas zde strávený ráda vzpomínat a celé škole přeji i nadále mnoho spokojených a úspěšných žáků.

Se srdečným pozdravem

Štěpánka Vojtášová

„Zed' Jaselská“ – práce žáků výtvarného oboru

Já a „Dramaták“

Jmenuji se Anna Viktorie Zelinková a od malička chodím do ZUŠ Jaroslava Kvapila. Už šestým rokem chodím i do LDO. Líbí se mi to moc, protože mě vždy bavilo recitovat, přednášet i hrát různé hry. Také mám ve svém ročníku příjemný kolektiv a užijeme si v hodinách spoustu legrace. „Dramaták“ mě celkově velmi obohacuje a myslím, že se zlepšuji.

Kromě LDO chodím také na hodiny zobcové flétny, zpěvu, houslí a klarinetu. Všechny obory na této škole mě velmi baví. Jsem též členem mladší školní cimbálové muziky (kde si taky užijeme s naším panem učitelem spoustu zábavy a dokonce i soutěžíme) a tria zobcových fléten Cheeky Recorders. Hudbu mám opravdu ráda a věnuji jí všechnen svůj volný čas, přestože jsem začala chodit na Gymnázium Matyáše Lercha, kde mám hodně francouzštiny, a potřebuji čím dál víc času na učení do školy. Nedovedu si ale vůbec představit, že bych se měla některého ze svých kroužků vzdát. LDO i ostatním z nich se budu tedy věnovat dál a doufám, že mě nikdy bavit nepřestanou.

Anna Viktorie Zelinková

Žáci Tanečního oboru ze třídy p. uč. Veselé

Žáci Tanečního oboru ze třídy p. uč. Veselé

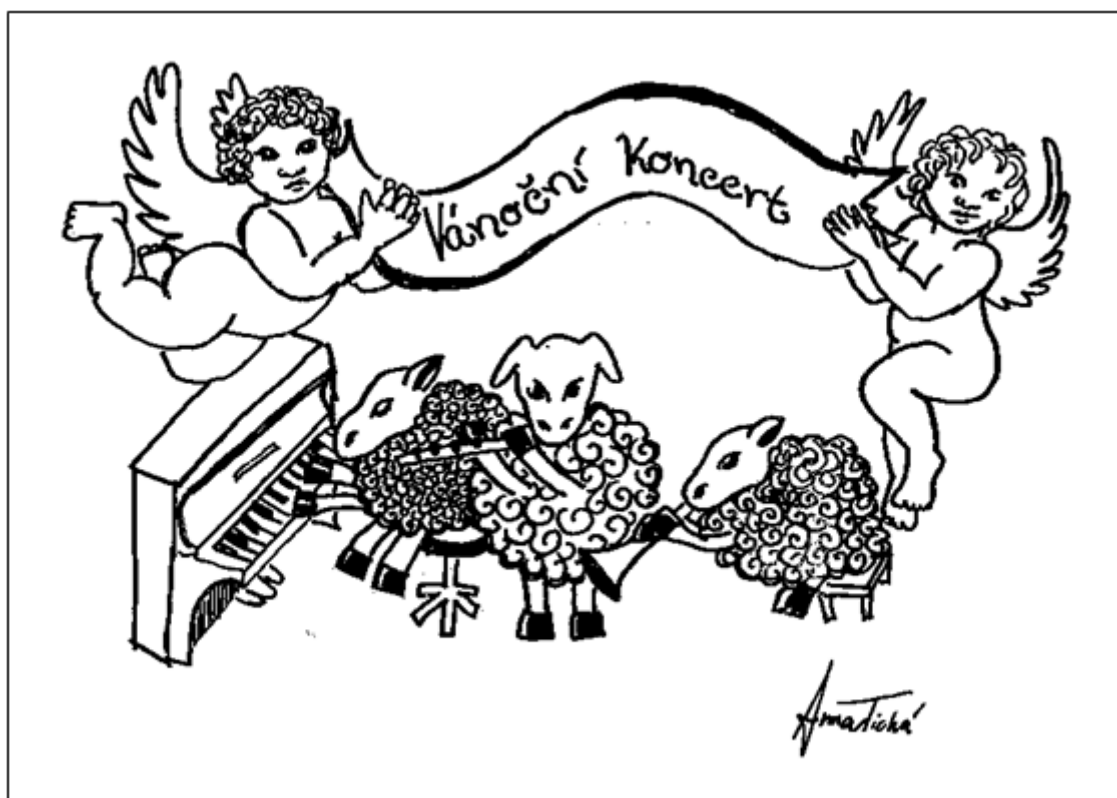

Zveme vás ...

Úterý 13. 12. 2016 v 18.00 hodin – **Vánoční koncert**
Sál Konventu Milosrdných bratří, Brno

Středa 26. 4. 2017 v 18.00 hodin – **Galakonzert**
Besední dům, Brno

Pátek 19. 5. 2017 v 17.00 hodin – **Taneční koncert**
SONO centrum, Brno

Další informace

www.zusjk.cz
www.facebook.com/zusjk

Podporují nás

Klub rodičů a přátel ZUŠ J. Kvapila Brno z. s.

